

Den sidste rejse

De fleste hunde- og katteejere kommer til at stå i en situation, hvor man skal tage den tunge beslutning at tage til sin dyrlæge for at lade sit dyr sove ind

Tekst: Frederik Møller og dyrlæge Mogens Hansen

Foto: Rudy Hemmingsen og dyrlæge Mogens Hansen

Den svære beslutning

Når ens dyr bliver gammelt, alvorlig sygt eller har smerte, har man pligt til i samarbejde med sin dyrlæge at give dyret den bedste behandling, og det kan vise sig, at det bedste, man kan gøre, er at lade sit dyr aflive. Når man i mange år har haft gode oplevelser med sit dyr, så er det en meget svær, men nødvendig beslutning. Ens dyr har krav på en værdig afslutning, uanset hvor svært det må være. Og man bør tænke på, at en aflivning i dag er meget human, idet dyret sover roligt ind uden angst eller smerte.

Når beslutningen er taget...

For at sikre bedst mulig ro omkring en aflivning, bør man aftale grundigt med sin dyrlæge, hvad der skal ske både før og efter aflivningen. Man skal overveje, om aflivningen skal foregå i hjemmet eller på klinikken. Mange vælger at være med til aflivningen for at støtte dyret og sige ordentligt farvel til det. Det kan være hårdt at tage beslutning om, men man kan klare det, så er det en god måde at se, at en aflivning er uden dramatik og en meget værdig måde at dø på. Og døden er jo en naturlig del af livet. Når man har snakket det hele igennem med dyrlægen, bliver der aftalt en tid, hvor aflivningen skal foregå. Alt efter dyrets temperament vil dyrlægen i samråd med ejeren beslutte, om der skal gives en beroligende indsprøjtning før aflivningen. Efter denne indsprøjtning vil der gå ca. 10 minutter, før dyret er helt afslappet. Selve aflivningen foregår med en indsprøjtning af et kraftigt sovemiddel i en blodåre i forbenet. Dyret bliver meget hurtigt bevidstløst, og derefter stopper vejtrækning og hjerteaktivitet normalt indenfor minutter. Hele denne proces er uden smerte eller ubehag for dyret. Hvis man ønsker det, vil der efter aflivningen være lidt tid alene med dyret, så man kan lade følelserne komme ud.

Efter døden

Når aflivningen er foretaget, er det for de fleste dyreejere vigtigt at vide, hvad der sker med deres dyr. Nogle vælger at lade deres familiedyr begrave i haven. Dette er også fuldt lovligt, og for at undgå, at ræven graver dyret op, skal man sørge for, at det er dækket af mindst 80 cm fast jord, og det skal foregå mindst 100 meter fra en vandboring. I dag vælger de fleste at lade dyrlægen bortskaffe dyret. Dette foregår ved kremering (brænding). Ved kremering bliver dyret lagt i en dyrepose og afhentet af en særlig vogn, der kører direkte til dyrekrematoriet. Kremeringen foregår i dag på ADA's Kæledyrskrematorium, som har tilknyttet indsamling fra dyrlæger, dyreklinikker og -hospitalet over hele landet. Efter kremeringen indgår asken i den naturlige cyklus.

Urnekremering

Som et alternativ til selv at begrave sit dyr har man i dag mulighed for at få sit dyr hjem i en urne. Her kan man vælge en urne, som man kan begrave, og hvor urnen opløses og indgår i det naturlige kredsløb. Men man kan også vælge en urne, som er glaseret og kan stå som et minde i ens hjem. Mange dyreejere vælger selv at aflevere deres dyr på dyrekrematoriet, og da al kremering, også urnekremering, foregår efter et meget kontrolleret system, så kan man være sikker på, at alt foregår på en meget etisk korrekt måde, og at det er ens dyrs aske, som man får i den udleverede urne.

Dyrekirkegårde

Der er også mulighed for at få sin urne begravet på en af de få dyrekirkegårde, der eksisterer på Sjælland og i Jylland. Man bør tale det igennem i familien, således at alle, også børnene, har indflydelse på valget. Og hvis man er i tvivl, så tal med din dyrlæge om det. Der vil du få en saglig og grundig vejledning om de forskellige muligheder.

Børnene er vigtige

Som dyrlæge er man hyppigt ude for, at de voksne prøver at "skåne" børnene for en direkte konfrontation med dyrets død. Det bør man ikke gøre. Hvis man tager beslutningen hen over hovedet på især de lidt større børn, kan man risikere, at børnene vil bebrejde forældrene dette i meget lang tid. Tit er børnene vokset op sammen med dyret, og i perioder, hvor barnet

har været ked af det og måske sur på alle voksne og kammerater, så har dyret været den eneste gode ven og trøst i en svær tid. Og uanset hvor hårdt det kan virke på de voksne, så vil mange børn faktisk være taknemmelige for at blive taget med på råd, når beslutningen skal tages. Børnene skal også gives tilbuddet om at være med til aflivningen. Det er en god ide ved aflivningen, at hele familien kom-

mer til klinikken. Dyrlægen vil så forklare, hvad der skal ske, og derefter kan man tage stilling til, hvem der vil blive til selve aflivningen. Mange børn ønsker måske ikke at være til stede til selve aflivningen, men vil gerne sige farvel til dyret både før og efter. Selvom det er svært for alle, mens det gives tilbuddet om at være med til aflivningen. Det er en god ide ved aflivningen, at hele familien kom-

typisk meget gode til at håndtere denne situation - ofte bedre end forældrene. Børn stiller i øvrigt ofte de spørgsmål, som giver en fornuftig afklaring af situationen, mens forældrene undertiden undviger netop disse spørgsmål på grund af en vis "berøringsangst". ADA's Kæledyrskrematorium kan kontaktes på telefon 4355 1155, på mail post@adakrem.dk eller man kan gå ind på deres hjemmeside www.adakrem.dk.

Den sidste rejse går fra dyrehospitalet...

...til ADA's Kæledyrskrematorium

